

πισινή

πισινή, η, ουσ. [θηλ. του επιθ. πισινός]. **1.** τα μέτρα που παίρνει κανείς στην περίπτωση που κάποια ενέργειά του δε θα έχει το ποθούμενο αποτέλεσμα, η μη αποκάλυψη των πλεονεκτημάτων που διαθέτει κανείς και που μπορεί να τα χρησιμοποιήσει ως έσχατη εναλλακτική λύση: «για ποια πισινή μου μιλάς, αφού στη θέση που βρίσκεσαι δεν μπορείς να κάνεις το παραμικρό!». Από το ότι *πισινή* λένε τη δερμάτινη λουρίδα που έρχεται γύρω από τα καπούλια και κάτω από την ουρά του γαϊδάρου, του μουλαριού ή του αλόγου, για να στερεώσει ασφαλέστερα, μαζί με τη λουρίδα που περνάει κάτω από την κοιλιά, το σαμάρι που τοποθετείται στη ράχη αυτών των ζώων. **2.** αυτή που κάθεται ή στέκεται στη θέση, που βρίσκεται πίσω από μένα: «δεν μπόρεσα να ακούσω καλά την ομιλία του, γιατί η πισινή μου είχε πιάσει ψιλή κουβέντα με τη διπλανή της».

- *βαστώ πισινή*, βλ. φρ. *κρατώ πισινή*.

- *έχω πισινή*, βλ. φρ. *κρατώ πισινή*.

- *κρατώ πισινή*, κρατώ κάποιο εφεδρικό μέσο για να ενεργήσω ή για να καλυφτώ, ιδίως σε κάποια δύσκολη στιγμή ή περίπτωση, διαθέτω κάτι που μπορώ να το χρησιμοποιήσω ως έσχατη εναλλακτική λύση, είμαι επιφυλακτικός, προσεκτικός, προνοητικός, δε διακινδυνεύω εντελώς τον εαυτό μου ή κάτι: «αυτός ο άνθρωπος δεν ενεργεί στη τύχη, γιατί κρατάει πάντοτε μια πισινή».

- *φυλάω πισινή*, βλ. συνηθέστ. *κρατώ πισινή*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας